

סיפורי

מעשיות

גליון

פאר'ן שבת טיש

פרשת שופטים
ז' אלול
שנת תשפ"ב לפ"ק
שנה 3, גליון 37
(89)

ארויסגעגעבן דורך אונזרות היכל הקודש הרמ"ב

שבת קודש פרשת חקת, שנת תשפ"ב לפ"ק קטן, איז דער ראש ושיבה שליט"א געווען אין שטעטל, קרית ברסלב - ליבערטי יע"א. אינדערפרי נאכ'ן דאווענען ביים 'קידושא רבא' האט דער ראש ושיבה שליט"א ממשיך געווען דעם שיעור אין ספר הקדוש 'סיפורי מעשיות', מעשה יב, מפעל תפלה.

דערצייילט דער הייליגער רבי ווייטער:

האט אים דער בעל תפלה גיפרעגט. מיט וואס איז זיין גבורה פון דעם גבור. וואס ער איז אייער מלך היינט. האט ער אים גיענפערט. פאשר איין מדינה האט זיך ניט גיוואלט מנגיע זיין אונטער אים. האט דער גבור גנומען זיין שווערד וואס ער האט און די שווערד האט דריי פוחות. אז מע הייבט זי אויף אנטלויפן אלע שרים פון די תילות (דהיינו אלע עלצטע) וכו' (און האט אויסגירעכניט די דריי פוחות וואס אויבן איז גישטאנען. וואס פון דארט האט דער גבור פון דעם מלך גנומען גבורה כנ"ל) ווי דער בעל תפלה האט דאס דערדערט. האט ער זיך גישמוסין אז דאס איז בודאי דער גבור פון דעם מלך הנ"ל. האט דער בעל תפלה גיבעטן. אויב סע איז מיגליך אז ער זאל זיך זעהן מיט דעם גבור וואס ער איז ביי זיי מלך. האט מען אים גיענפערט. מע מוז מעלדיווען פאר אים איז מען גינאנען. און מע האט גימעלדיוועט. האט ער גיהייסן אז ער זאל אריין קומען. איז דער בעל תפלה אריין גיקומען צו דעם גבור ווי ער איז צו אים אריין גיקומען. האבן זיי זיך דערקענט איינס דאס אנדערע איז צווישן זיי גווען זייער גרויסע שמחות וואס זיי האבן זוכה גווען צום אויף קומען זיך אין איינעם. און סע גווען צווישן זיי שמחות און בכיות (פרייד און גוויין) ווארין זיי האבן זיך דערמאנט אין דעם מלך מיט זיינע לייט. האבן זיי דרויף גוויינט. איבער דעם איז צווישן זיי גווען שמחות און בכיות. האט דער בעל תפלה מיט דעם גבור אנהויבן צו שמוסין. ווירימער זיי זענען אדער אנניקומען. האט דער גבור דערצייילט פאר דעם בעל תפלה. אז דעמולט. אז דער רוח סערה איז גווען. וואס דעמולט זענען זיי אלע צושפרייט גווארין. ווי ער איז צוריק גיקומען פון דארט ווי ער איז גווען מחדש זיין זיין פה. און האט נישט גיפונען דעם מלך מיט אלע זיינע לייט כנ"ל. האט ער זיך דעמולט גילאזט גיין ווי הין ער וועט גיין. און ער איז איבער גינאנען איבער זיי אלע. דהיינו ער האט פארשטאנען אז ער איז גווען אויף דעם ארט ווי דער מלך איז און ווי די אלע לייט זיינע זענען. דהיינו ער איז גווען אויף איין ארט האט ער פארשטאנען. אז דארט אין דעם ארט איז בודאי דער מלך דא. נאר ער האט אים ניט גיקאנט

זוכין און גיפונען. און אזוי איז ער איבער גינאנען אויף איין ארט. האט ער פארשטאנען אז דארט איז בודאי די מלכה נאר ער האט זי ניט גיקאנט זוכין און גיפונען און אזוי איז ער איבער גינאנען איבער די אלע לייט פון דעם מלך. נאר דורך בין איה ניט איבער גינאנען. (היינו דער גבור וואס דערצייילט דאס האט גיוואנט צום בעל תפלה. אז איבער אלע ערטער פון אלע לייט איז ער איבער גינאנען. נאר איבער דעם ארט פון דעם בעל תפלה איז ניט איבער גינאנען) אנטפערט אים דער בעל תפלה איה בין איבער גינאנען איבער אלע ערטער פון זיי אלע. און איבער דיין ארט אויך. ווארין איה בין גינאנען אויף איין ארט. האט איה גווען שטיין די קרוין פון דעם מלך. האט איה פארשטאנען. אז דא איז בודאי דער מלך. נאר איה האט אים ניט גיקאנט זוכין און גיפונען. און אזוי בין איה ווייטער גינאנען. בין איה פיר גינאנען פאר אים פון בלוט. האט איה פארשטאנען אז דער ים איז בודאי גווארין פון די טרערין פון דער מלכה. וואס זי וויינט אויף דעם אלימען. און די מלכה איז בודאי דא. נאר איה האט זי ניט גיקאנט זוכין און גיפונען. און אזוי בין איה פיר גינאנען פאר אים פון מילדע. האט איה פארשטאנען. אז דער ים איז בודאי גווארין פון דער מילדע פון דער בת מלכה וואס איז קינד איז פארפארין גווארין. האט זי גישפארט די מילדע און דערפון איז גווארין דער ים פון מילדע. איז די בת מלכה בודאי דא. נאר איה האט זי ניט גיקאנט זוכין און גיפונען. און אזוי בין איה ווייטער גינאנען פאר אים פון גילדענט האר פון דעם קינה. און איה האט פון זיי נאר ניט גנומען. און איה האט גוואוסט אז דא איז בודאי דאס קינה נאר סע ניט גימאלט גווען אים צו זוכין און גיפונען. און אזוי בין איה ווייטער גינאנען. בין איה פיר גינאנען פאר אים פון וויין. האט איה גוואוסט אז דער ים איז בודאי גווארין פון די רייד פון דעם מליץ. וואס ער שטייט און רעט תנחומין (דהיינו מדייטע) פאר דעם מלך און די מלכה. און דערנאך קערט ער אים דאס פנים און רעט תנחומין צו דער בת מלכה. און פון די רייד איז גווארין דער ים פון וויין. נאר איה האט אים ניט גיקאנט גיפונען. און אזוי בין איה ווייטער גינאנען. האט איה גווען סע שטייט א שטיין וואס אויף אים איז אויס גיקרענט אזוי ווי די ים מיט די שרימטין (דהיינו אזוי ווי די ים מיט אלע קרייזן וכו' וואס סע גווען פאס מלך כנ"ל) האט איה פארשטאנען אז דא איז בודאי דער חכם (פון דעם מלך) און דער חכם האט זיך דאס אויסגיקרענט

האט דער ראש ישיבה שליט"א געזאגט בתוך הדברים:

דער בעל תפלה דאס איז דער הייליגער רבי; דער רבי לערנט אונז אויס מיר זאלן זיך נאר פארלאזן אויפ'ן אייבערשטן, גישט אויף געלט אדער אנדערע נארישקייטן, פארקערט, עס איז א שאד זיך צו פארלאזן אויף די אייגענע כחות, א שאד זיך צו פארלאזן אויף מענטשן.

פארלאזן אויפ'ן אייבערשטן

ענדערש זאל מען טראכטן פונעם אייבערשטן, ענדערש זאל מען זיך פארלאזן אויפ'ן אייבערשטן און זיך מתבודד זיין מיט'ן אייבערשטן. ווען א מענטש הייבט אויף זיינע אויגן און זאגט ארויס איין ווארט צום אייבערשטן, ווערט פון דעם א מורא'דיגע רעש און טומל אין הימל.

אפשר ווילסטו בעטן פאר מיר?

מענטשן מיינען גישט יעדער קען דאווענען צום אייבערשטן, מען טראכט: 'מיין דאווענען איז גארנישט ווערד ביים אייבערשטן, דערפאר בעטן מענטשן פון חברים: "אפשר ווילסטו דאווענען פאר מיר?" "אפשר ווילסטו בעטן פאר מיר?" אבער באמת הערט דער אייבערשטער צו יעדנ'ס תפילות.

ער בעט פון טיפעניש פון הארץ

איך קען דיר אינזין האבן, אבער דו אליינס קענסט זיך דאס בעסטע אינזין האבן, דו אליינס קענסט זיך דאס בעסטע אויסבעטן, ווייל ווער עס איז אינעם פראבלעם בעט פון טיפעניש פון הארץ, ווי די הייליגע חכמינו זכרונם לברכה זאגן (רש"י בראשית כא, יז: בשם מדרש בראשית רבה נג, יד) אז מען זעט ביי ישמעאל, ווען זיין מאמע הגר האט אים געלייגט אונטערן בוים גאכדעם וואס זי האט גישט געקענט אויסהאלטן צו זען ווי אזוי איר קינד גייט שטארבן, זאגט די תורה (בראשית כא, יז): "וישמע אלקים את קול הנער", דער אייבערשטער האט צוגעהערט דאס געוויין פון 'ישמעאל', גישט דאס געוויין פון זיין 'מאמע', "מכאן שיפה תפלת הח וזה מתפלת אחרים עליו, והיא קודמת להתקבל", פון דא זעט מען אז די תפילה פונעם חולה איז זייער חשוב ביים אייבערשטן, ווייל ער הייבט אויף זיינע אויגן צום אייבערשטן מיט אן אמת, און בעט פון טיפעניש פון הארץ.

איין עצה - גיי צום אייבערשטן!

דאס איז שייך אין יעדע פֿרט ופֿרט פון לעבן; צי א מענטש האט צוטון מיט זיינע קינדער, ער קען זיך גישט אן עצה געבן מיט זיי, אדער ווארט ער אויף קינדער, אדער קען ער זיך גישט אן עצה געבן מיט זיין שלום בית, איז דא איין עצה - גיי צום אייבערשטן! אז איינער זאגט: "איך קען דיר העלפן, איך האב עצות פאר דיר", איז ער א ליגנער. מוהרא"ש זכותו יגן עלינו פלעגט חזר'ן מיט אונז טאג נאך טאג, וואך נאך וואך: "כל זמן א מענטש פארלאזט זיך

דאס גישטאלט פון דער יד אויף דעם שטיין. נאר סע ניט גימאלט גווען אים צו גיפנען. אין אזוי ווייטער. בין איך גימאלטען. האב איך גיזעהן ווי סע איז גווען אויסגישטעלט אויף א פארט די גילדיגע טישלעך און די קרידענדיג און די איבריגע אוצרות פון דעם מלך. האב איך פארשטאנען אז דא איז בודאי דער ממונה על האצרות פון דעם מלך. (דהיינו דער וואס איז גיזעט איבער אלע אוצרות) נאר סע ניט גימאלט גווען אים צו גיפנען (דאס האט אלץ דער בעל תפלה דערצוילט דעם גבור) ענטפערט דער גבור. איך בין איך אבער גימאלטען איבער די אלע ערטער. און איך האב יא גינעמען פון די גילדיגע האר פון דעם קינד. ווארין איך האב גינעמען זיבין האר וואס זיי האבן אלייליי פארבין. און זיי זענען ביי מיר זייער טייער. און איך בין גיזעסן און האב מיך מודה גווען מיט וואס מיגליך איז מיט גראז און דעסט גלייכן בין איך האב ניט גיהאט קיין שום זאך זיך מודה צו זיין. האב איך מיך גילאזט גיין ווי הין איך וועל גיין. און אז איך בין אוועק גימאלטען פון דעם ארט. האב איך פארגעסן מיין בונין דארט. ענטפערט דער בעל תפלה. איך האב גיזעהן דעם בונין. האב איך גוואוסט אז דאס איז בודאי זיין בונין. נאר איך האב דיר גישט גיקענט גיפנען. האט דער גבור ווייטער דער צוילט דעם בעל תפלה. אז ווי איך בין אוועק גימאלטען פון דעם ארט. בין איך אזוי גימאלטען בין איך האב באגעניגט די מתנה הנ"ל (דהיינו די שאר פון די גבורים בעלי אברים הנ"ל) בין איך צווישן זיי אריין גימאלטען. ווארין איך בין זייער הונגעריק גווען. האב איך גוואלט עסן. און תיבה ווי איך בין אריין גיקומען צווישן זיי. האבן זיי מיך תיבה אויף גינעמען פאר א מלך כנ"ל. און היינט זיי איך אפגעמען די וועלט. און מיין פונד איז. טאמער וועל איך קענען גיפנען דעם מלך מיט די לייט הנ"ל.

האט דער בעל תפלה אנגהויבן צו שמוסין מיט דעם גבור וואס טוט מען מיט די לייט. דהיינו מיט דער מדינה. וואס זיי זענען אזוי אריין גיפאלן אין דער תאוה פון געלט. ביז זיי זענען ארויס גיקומען אויף אזוינע ווילדע נארישקייט. אז די וואס האבן אסאך געלט זענען ביי זיי גאטן. און אזוי די איבריגע נארישקייט וואס די מדינה האט. האט דער גבור גינעפערט דעם בעל תפלה. אז ער האט גיהערט פון דעם מלך. אז פון אלע תאוות קאן מען ארויס נעמען. דעם וואס ער איז אריין גיפאלן אין זיי. נאר דער וואס ער איז אריין גיפאלן אין דער תאוה פון געלט. קאן מען אים ניט ארויס נעמען דערפון בשום אופן. ככן וועסטו ביי זיי נאר ניט פועלין. ווארין סע ניט גימאלט ארויס צו נעמען זיי דערפון נאר דורך דעם וועג וואס סע פארהאנדן צו דער שווערד הנ"ל. וואס פון דארט נעמט ער זיין גבורה כנ"ל. נאר דורך דעם וועג קאן מען זיא ארויס נעמען פון דער תאוה פון געלט. דעם וואס ער איז דרינען אריין גיפאלן. (אזוי האט ער גיהערט פון דעם מלך) איז דער גבור מיט דעם בעל תפלה אוועק גיזעסן א צייט אין אינעם. און מכה דער מדינה הנ"ל וואס זיי האבן עס גיבעטן דעם בעל תפלה אז ער זאל ארויס גיין צו דעם גבור פון זייערע ווענין. כנ"ל. האבן זיי מרהיב זמן גווען. דהיינו דער בעל תפלה האט איינגיבעטן דעם גבור אז ער זאל זיי גיבן א צייט (דהיינו וואס ביז אין דער צייט זאל ער זיי נאר ניט טון) האט ער זיי גיבן פריי א צייט דערנאך האבן זיי זיך גימאלט סימנים צווישן זיך. דהיינו דער בעל תפלה מיט דעם גבור האבן צווישן זיך גימאלט סימנים. פרי איינער זאל קענען האבן א רייעה פון דעם אנדערן.

אמאל טראכט א בחור: 'ווער וועט מיר העלפן מיט א שידוך?' 'ווער קען מיר העלפן?' אנשטאט טראכטן פון מענטשן גיי צום אייבערשטן, זאג פאר'ן באשעפער: "רבוננו של עולם איך וויל חתונה האבן". ווילאנג א מענטש רעדט זיך איין אז איינער וועט אים העלפן וועט ער זיכער נישט האבן קיין ישועה, ווייל דער אייבערשטער זאגט (כבכול), איך שטיי אין די זייט - געב זיך אן עצה... ערשט ווען א מענטש זאגט שוין 'איך קען טאקע נישט', ער פארלאזט זיך אינגאנצן אויפ'ן באשעפער, דעמאלט באקומט ער זיין ישועה; און די ערשטע ישועה איז טאקע דאס זעלבסט "אז ער קומט צום אייבערשטן", דאס איז דאך די גרעסטע געוואונס אז א מענטש איז זוכה צו געדענקן אז מען קען נאר בעטן פונעם אייבערשטן.

און דער ראש ישיבה שליט"א האט צוגעלייגט:

מען דארף אבער זייער אכטונג געבן בשעת מען בעט דעם אייבערשטן אז מען זאל נישט אריין פאלן אין קיין עצבות און מרה שחורה השם ישמרינו, ווייל אסאך מאל ווען א מענטש איז אין א צרה ווערט ער אזוי פארלוירן, עס דאכט זיך אים אז עס איז עק וועלט... און ער פאלט אריין אין א עצבות און מרה שחורה, דערפאר דארף מען אנהייבן מיט דאנק צום אייבערשטן, נאך פאר מען בעט דעם אייבערשטן, זאגן פאר'ן אייבערשטן: "רבוננו של עולם איך דאנק דיר און לויב דיר פאר מיין לעבן און אויף אלעס וואס דו געבסט מיר", - דערנאך זאל מען אנהייבן בעטן - "איך בעט דיר אז די זאך וואס איך גיי יעצט אריבער זאל זיין ברחמים, עס זאל ארויס קומען דערפון נאר גוטס".

נאכאלץ דאנקט ער מיר

אז מען דאנקט דעם אייבערשטן עפענען זיך די הימלען און עס קומט אראפ גוטס פאר'ן מענטש. דער הייליגער רבי נתן זכרוננו לברכה זאגט: ווען דער אייבערשטער הערט ווי א מענטש דאנקט אים, זאגט דער אייבערשטער פאר די מלאכים: "קוקט אן דעם מענטש, ער האט גארנישט, און נאכאלץ דאנקט ער מיר, וועל איך אים נאך צוגעבן נאך גוטע זאכן ער זאל מיר נאכמער דאנקען", ווידער ווען איינער רעדט זיך אפ, ער באקלאגט זיך און קרעכצט, זאגט דער אייבערשטער: "ער קרעכצט פאר גארנישט, איך וועל איך געבן יסורים און צרות ער זאל האבן אויף וואס צו קרעכצן".

עס איז דא פלאץ אין הארץ

דאס איז א זאך וואס מען קען אויספירן טריט און שריט, צום ביישפיל, ווען מען גייט איינקויפן אין א געשעפט, זאל מען זיך באדאנקען פאר'ן בעל הבית, וועט מען זען אן אינטערעסאנטע זאך, פאר דעם מענטש וועט דער

אויף איינעם - איז ער א גרויסער רחמנות!" באלד ווען דו וועסט זען אז יענער קען דיר גארנישט העלפן, וועסטו ווערן אינגאנצן אנטוישט, איך האב געמיינט אז יענער וועט מיר העלפן, איך האב געמיינט אז יענער האט געלט פאר מיר, איך האב געמיינט אז יענער האט א שידוך פאר מיר, ביז דער ווייל קען ער מיר גארנישט העלפן.

א פעטער אין אודעסא

רבי נחמן טולטשינער זכרוננו לברכה איז אמאל געווען זייער געדרוקט אין געלט, ער איז געווען דערפון זייער צעבראכן, האט ער געטראכט צו זיך 'איך האב דאך א פעטער אין אודעסא, וועל איך פארן צו אים בעטן ער זאל מיר העלפן אין מיין מצב', האט ער זיך ארויס געלאזט אויף די שווערע לאנגע וועג קיין אודעסא, נאך עטליכע וואכן איז ער אנגעקומען צום שטאט, איז ער צוגעפארן צו זיין פעטער'ס הויז, און געקלאפט אויפ'ן טיר, ווען דער פעטער איז געקומען צום טיר, האט ער קוים געעפנט א שפאלט און צוריק געגעבן 'עליכם השלום', ווען רבי נחמן האט געוואלט אנהייבן דערציילן פארוואס ער איז געקומען, רופט זיך דער פעטער אן: "יעצט בין איך זייער פארנומען מיט מיינע זאכן, איך האב נישט קיין צייט פאר דיר, קום צוריק א צווייטע מאל", און ער מאכט צו דעם טיר! רבי נחמן איז געווארן זייער צעבראכן, ווייל ער האט זיך געשלעפט אהין פאר לאנגע וואכן מיט'ן פלאן אז דער פעטער וועט אים העלפן, ביז דער ווייל איז די גאנצע נסיעה געווען אומזיסט, און ער איז צוריק אהיים געפארן.

אז מען האט נישט קיין פרנסה...

ווען רבי נחמן איז אהיים געקומען איז ער גלייך געגאנגען צו זיין רבי, רבי נתן, און רבי נתן האט גלייך פארשטאנען וואס דא האט פאסירט, אז ער איז געפארן דעם לאנגן וועג צו זיין פעטער און למעשה האט ער דארט גארנישט פארדינט, רופט ער זיך אן צו אים: "נחמן, אז מען דארף פרנסה פארט מען צו א פעטער? אז מען דארף א ישועה פארט מען צו א פעטער?! אז מען האט נישט קיין פרנסה גייט מען אין בית המדרש און מען וויינט זיך אויס צום אייבערשטן!

ענדערש גיי צום באשעפער

גראדע פלעגט אים דער פעטער העלפן פון צייט צו צייט, אבער דא איז געשען א נס אז דער פעטער האט אים נישט געוואלט העלפן, אזוי איז ארויס געקומען די שיינע דיבורים פון רבי נתן, מיר זאלן אריין געמען אין זיך אז מען קען נישט דעקן די באנק, אדער אז מען קען נישט דעקן די ליעס, גייט מען נישט צו א רייכער מענטש, מען טראכט נישט דער וועט מיר העלפן און יענער וועט מיר העלפן יענער וועט דיר נאר 'שלום' געבן מיט'ן שפיץ פינגער, ענדערש גיי צום באשעפער און פארלאז זיך אויף אים.

בעל הבית אלעס נאכגעבן; צום ביישפיל, פאר אנדערע עפנט מען נישט אויף אזוי שפעט, פאר אנדערע געבט מען נישט די זאכן, אבער פאר אים עפנט מען שטענדיג אויף און מען געבט אים אלעס, פארנוואס? ווייל ער פירט זיך אויף נארמאל, ער באדאנקט זיך שטענדיג; דאס איז אויך וויכטיג צו וויסן פאר עלטערן מיט קינדער, עלטערן וואס האבן שכל געבן שטענדיג גוטע ווערטער פאר די מלמדים און טיטשערס, מען זאגט: "מיין זון האט זייער הנאה פון דיר", "ישׁר כח פאר דיין געטרייע ארבעט וואס דו לייגסט אריין אין מיין קינד", און אפילו אויב דאס קינד קומט יעדן טאג אהיים אומצופרידן: "מיין רבי האט דאס געטון און יענץ געטון", זאגט מען פארן קינד: "דו האסט זייער א גוטע רבי", דער אייבערשטער האט אריין געלייגט אין די נאטור פונעם מענטש אז פאר איינעם וואס האט הכרת הטוב, ער איז דיר מכיר טובה, איז דא פאר אים פלאץ אין הארץ, אים געבט מען נאך. אפילו ווען עס איז נישט אינגאנצן אמת מעג מען אויך זאגן אז מען איז צופרידן, ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (במות סה:): "מותר לו לאדם לשנות בדבר השלום", א מענטש מעג פארענדערן מיט זיין רעדן כדי עס זאל ארויס קומען דערפון שלום.

באמת האבן זיי זיך יא ליב

די וואך האב איך געהאט א מעשה, א טאטע איז געקומען צו מיר זיך אפדערן אויף זיין זון א בחור וכו', (דער בחור לערנט נישט דא אין ישיבה), ער האט גערעדט צו מיר א האלבע שעה, האב איך בתוך הדברים געזאגט פארן טאטען אז זיין זון רעדט פון אים זייער שיין, ער האט אים יא ליב וכו', און איך האב אים געזאגט אז זיין זון איז א ירא שמים און ער לערנט שיעורים כסדרן, דערנאך ווען דער בחור האט מיר געפרעגט וואס זאגט מיין טאטע אויף מיר, האב איך אים געזאגט: "דיין טאטע האלט זייער פון דיר עולמות ומלואו, דיין טאטע האלט פון דיר", ווייל אויף צו מאכן שלום מעג מען זאגן ליגנט. און באמת איז דאס נישט קיין ליגנט ווייל דער רמב"ם זאגט דאך (פרק ב מהלכות גרושין, הלכה ט) דער דין איז - אין געוויסע פעלער - אז מען קען צווינגען א מענטש צו געבן א גט, אבער נאכן צווינגען דארף דער מענטש זאגן "רוצה אני", איך וויל, איי, ער וויל דאך נישט, ער זאגט עס נאר ווייל מען האט אים געשלאגן? זאגט דער רמב"ם, עכט וויל ער יא, ווייל יעדער איד וויל טון וואס עס שטייט אין די תורה, נאר זיין יצר הרע וויל נישט, שלאגט מען דעם יצר הרע, קומט אויס אז באמת האבן זיי זיך יא ליב, עס איז נאר פונעם יצר הרע, איז עס נישט קיין ליגנט.

וויפיל אויגן זענען יא דא?

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבין, זיך אביסל מתבודד זיין יעדן טאג, אביסל רעדן

צום אייבערשטן אויף די אייגענע שפראך, און מען זאל אנהייבן דאנקען דעם אייבערשטן אויף זיינע חסדים. א מענטש טראכט נישט אריין די גרויסע חסדים וואס דער אייבערשטער טוט מיט אים, ערשט ווען עס קומט א צרה, דער דאקטער זאגט מען דארף ארויס נעמען אן אויג פון א קינד השם ישמרינו, דעמאלט כאפט מען 'אין מינוט, וויפיל אויגן זענען יא דא אין מיין משפחה, איך האב צוויי אויגן, מיין ווייב האט צוויי אויגן, מיינע קינדער האבן צוויי אויגן, מיר זענען דאך אזוי רייך, אדער, יעצט האט פאסירט אין ארץ ישראל, א אינגערמאן פון אנשי שלומינו רופט מיר פאר שבת אז זיין קינד האט זיך געשפילט און עס האט זיך אראפגעשניטן א פינגער השם ישמרינו, ער איז קודם געגאנגען צו א דאקטער א שוסטער וואס האט עס צוגענייט, למעשה איז ער נאר ערגער געווארן און די דאקטוירים קענען עס נישט צוריק פאררעכטן השם ישמרינו, די עלטערן זענען געווארן אומגליקליך אז זייער קינד פארלירט זיין פינגער, ווען דאס געשעט הייבט מען אן כאפן 'אוי, איך האב נאך קיינמאל נישט געדאנקט דעם אייבערשטן אויף מיינע פינגער, און אויף אלע פינגער פון מיין משפחה, מיר האבן דאך אזויפיל פינגער'.

אנהויבן דאנקען דעם אייבערשטן

היינט אינדערפרי טרעף איך אויך א אינגערמאן, ער איז דערשראקן איבער א געזונט פעלער פון זיין ווייב, לא עלינו, ער זאגט מיר אז ער האט שוין היינט אויסגעזאגט גאנץ תהלים, און ער פרעגט מיר: "וואס נאך זאל איך טון?" זאג איך אים: "הער שוין אויף צו וויינען, עס איז דיר בייגעפאלן צו דאנקען דעם אייבערשטן?!" א מענטש פאלט אריין אין א טרויער און פרעגט: "וואס זאל איך פאררעכטן? וואס זאל איך זיך פארנעמען?" אפשר דארפסטו אנהויבן דאנקען דעם אייבערשטן, אפשר זאלסטו זיך אוועק זעצן און אנהויבן אויסצורעכענען די חסדים וואס דער אייבערשטער געבט דיר.

דאנק דעם אייבערשטן

פארנוואס זאל מען ווארטן ביז מען כאפט א פליק, אן אויג קומט אראפ, א פינגער קומט אראפ, דאנק דעם אייבערשטן: "שכוח אייבערשטער איך זע", "שכוח אייבערשטער איך בין געזונט", ווי מער מען דאנקט אלץ מער ישועות וועט מען זען, און מען וועט נישט דארפן אז דער גבור זאל אויגן דארפן קומען אויפנוועקן.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבין, וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.

נאכדעם האט דער ראש ישיבה שליט"א געזינגען דעם ניגון: "שבת קדשנו, מחמד עינינו, מאיר עינינו, בזכות רבנו. אשרינו אשרינו, מה טוב חלקנו, שזכינו להתקרב לרבנו".